

laboratoriet, i hvor ringe Grad Henriques havde sat sig ind i Sagerne. Saa slutter man med den Udtalelse, som Ordføreren fremkom med i Gaar, at det skal betones, at Henriques aldrig ved sin Afdeling har udført noget Arbejde, som har vist egentlig Forstaaelse af det praktiske Landbrugs Tarv eller haft mindste Betydning for dette. Det er i høj Grad uheldige Auspicier, naar Laboratoriet for saa kort Tid siden har dømt den Mand, de nu vælge, paa en saa eftertrykkelig Maade, som Tilfældet er. I øvrigt ville alle her indrømme, at Hofjægermester Friis er en besindig Mand, som selvfølgelig ikke kommer med overilede Udtalelser. Men naar vi Dags Dato se paa dette Spørgsmaal, er der Grund til for Rigsdagen at tænke over, at den samme Dom ikke bør fældes over Laboratoriet selv, som det har udtalt her over sin fysiologiske Medarbejder, en Dom, der ikke er forhastet, da den først er fældet, efter at Henriques havde været knyttet til Landbohøjskolen i 12 Aar. Vi vide, at det hører f. Eks. med til hans Instruks, at han skal bistaa Laboratoriet i dets Arbejde, men dermed kunde man ikke komme til Rette tidligere.

Som ærede Medlemmer bekendt, har Laboratoriet været ret langt ude i en Debat om sine fysiologiske Grundsætninger for en Del Aar tilbage. Laboratoriet kunde aabenbart ikke handle selv, havde paa den Tid ikke nogen fysiologisk Medarbejder. Saa henvendte det sig, for øvrigt gennem en Dame, til Sygehuslæge Hindhede. Det gik saa med disse Forhandlinger, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa, saaledes, at Direktøren for Forsøgslaboratoriet endog tilbød, saa vidt det stod til ham, at gøre Hindhede til Direktør for Anstalten. Dr. Hindhede tog energisk fat paa dette Arbejde, hvorved han i nogen Grad naturligvis skadede sin Praksis, og reddede hurtigt Laboratoriets Ære. Han planlagde en Række Forsøg, som endevendte og samtidig retvendte al europæisk Fysiologi. Det er altsaa ikke blot her i Danmark, man nævner Hindhede som den indenfor det landøkonomiske Omraade mest kendte Fysiolog, der har forandret selve Signalerne. Man har ogsaa andre Steder erkendt, at de Beviser, man tidligere havde for den modsatte Opfattelse, ikke længere kunde staa, efter at Hindhede havde taget fat. Jeg skal ikke komme meget ind paa Detailler. Det drejede sig navnlig om Amidernes Betydning. Det gjaldt om at faa klargjort, hvor stort et Kvantum Æggehvidestof man kunde nøjes med til Ernæ-

ringen. Og Spørgsmaalet kom til at dreje sig om, hvorvidt Amiderne kunde regnes med blandt Æggehvidestofferne i en saadan Ernæring. Hele dette Spørgsmaal har Dr. Hindhede i Virkeligheden faaet klargjort, idet han lagde Planen for Forsøgsarbejdet i denne Retning. Resultatet af dette hans Arbejde har været, at han har bidraget til, at man nu kan indskrænke Udgifterne til Foder derved, at man ikke længere tillægger Æggehvidestofferne den overdrevne Betydning, som man tidligere har gjort.

Inden disse Forsøg kom frem, var det blevet saadan, at Landmændenes Lommer var som et Sold, hvorigennem Pengene stadig strømmede til Indkøb af Kager og lignende, saa at der intet Bundfald blev tilbage. Inden disse Forsøg, som Hindhede var med til at planlægge, blev offentliggjorte, blev Laboratoriet klar over, at de selv kunde klare sig i fysiologisk Henseende, og de fremlagde saa Resultaterne paa en saa udmærket Maade, som er bleven illustreret ved den Sætning, som den ærede Ordfører brugte, at man kan ikke faa andre til at anerkende disse fysiologiske Sandheder. De skrive, at det med megen Tydelighed fremgaar, at Æggehvidestoffet ikke gør den Nytte, man tillægger det. Men lige det modsatte læser man trindt omkring med endnu større Tydelighed, man læser, at det er en forkert Udlægning, og at det forholder sig lige omvendt. For at klargøre den nye fysiologiske Lære har man opfundet et Udtryk, som hedder Nyrekvælstof. Det er kun for Urinens Skyld, at man skal have et saadant Begreb, og saa fastslaar man, at Æggehvidestoffet kun har Betydning for Gødning og Mælk, og at Amidekvælstoffet er unyttigt, hvoraf vilde følge, at for de Husdyrs Vedkommende, der ikke producere Mælk, har det kun Betydning for Gødningen. Der bliver altsaa ikke noget tilbage for selve Legemet, og Kvælstof skulde altsaa heller ikke behøves til Legemscellernes Vedligeholdelse. Det vil sige, at den gamle uløselige Opgave om perpetuum mobile er rykket sin Løsning ganske overordentlig nær i Kraft af de fysiologiske Grundsætninger, der her dukke frem.

Men det varer ikke længere, end til man læser Beretningen hele Verden over, saa gør man helt andre Slutninger. Hele Verden over tager man Hatten dybt af for den Arbejdsmaade, som benyttes ved det danske Forsøgslaboratorium, men man smiler ad dets fysiologiske Læresætninger. Jeg skal tillade mig at citere,